

Wollukslied (dialect)

Wolluk m'n stad, van schoén en van leer
Vroeger was 't wè, en vandaog ies't wè meer
Veul ies verdweene, er komt ok veul bij
en daarom blijft Wolluk...., 't plekske vur mij

Wolluk mijn stad, meej alles begaon
't Mòkt oons niks uit, waor oew wieg heej gestaan
Wie ge ok ziet, in de kerk of de kroeg
wij doen hier gewoôn...., want dè's gek genoeg

We kanne soms klaogen en maauwe
Dè zit in oons Wollukse bloéd
Er wor ok gelaache, gewaauweld, gesaauweld
want kwatse dè kanne we goéd

We kannen soms klaogen en maauwe
Mèr och, we bedoelen 't goed
Het lèèven ies prachtig, we loôpe de tachtig
En feêste tot smèèregesvroeg

Tuusse d'n dijk en de duine
Tuussen 't zaand en de klei
Daar graosde de koeien en strômde de Lunt
Langs de lèèrlooierij
De tijd heej 't laandschap veraanderd
We zen hier nie stil blijve staon
Híer ligt m'n hart
Híer ben ik thuis
In Wolluk heb ik goeien aord

Wolluk mijn stad, hier ies alles dichtbij
De polders, 't wötter, de bosse, de hei
Van aachter nor vurre, de wend in de rug
en oover 't spoor...., nòr oons moeder terug

Wolluk mijn stad, wáór gaode heen
Zurge vur mèèrge, 't gòt nie alleen
Wé doen 't saome, hier ies 't nooit klaor
mèr eên ding stoi vaast...., zorg vur mekaor

We kanne soms klaogen en maauwe
Dè ies oonze Wollukse blues
D'r wor ok gelaache, gewaauweld, gesaauweld
want kwatse, dè kanne we goéd.

We kenne de buurt en de meense
We deele geluk en verdriet
Al gaode ooit weg ver van hier nòr d'n heemel
Vergeete dè doen we oe nie!

Tuusse d'n dijk en de duine
Tuussen 't zaand en de klei
Daar graosde de koeien en strômde de Lunt
Langs de leerlooierij
De tijd heej 't laandschap veraanderd
We zen hier nie stil blijve staon
Híer ligt m'n hart
Híer ben ik thuis
In Wolluk heb ik goejen aord (2x)